

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3508/2022. (XII. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bv.3039/2021/4. számú végzése és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bpkf.190/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Szabó Gábor ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Ebben a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bv.3039/2021/4. számú végzése és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bpkf.190/2022/2 számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott döntések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az R) cikk (2) bekezdésével, az I. cikkével, a II. cikkével, a IV. cikk (4) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt, megtámadott végzések és a pertörténet lényege a következő.
- [3] A Szolnoki Törvényszék 2017. február 10-én kihirdetett – és a Szegedi Ítéltábla Bf.I.251/2017/16. számú határozata folytán – 2018. február 21. napján jogerős 6.B.1140/2016/11. számú ítéletével az indítványozót emberölés büntette miatt 7 év szabadságvesztésre ítélte.
- [4] Az indítványozó 2015. december 18-a és 2018. február 21-e között letartóztatásban volt, jogerős elítélését 2018. február 22. napjától tölti, szabadulása 2022. december 14-én esedékes.
- [5] Az indítványozó 2018. augusztus 30-án benyújtott beadványában kártalanítási igényt terjesztett elő a fogvatartási körülmények vonatkozásában a büntetések, intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) alapján. A kártalanítási kérelemben a sérelmes időszak kezdő időpontjaként 2015. december 18-át jelölte meg azzal, hogy a kérelem benyújtásáig fennállt a sérelmes helyzet.
- [6] A Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2021. november 11-én meghozott 4.Bv.3039/2021/4. számú végzésével a 2015. december 18. napjától 2016. december 31. napjáig, valamint a 2017. január 1. napjától 2017. március 9. napjáig terjedő időszak vonatkozásában előterjesztett kártalanítás iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a 2017. március 10. napjától 2018. augusztus 27. napja között fogvatartásban töltött időszak tekintetében, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt 337 nap után 419 700 forint kártalanítást ítélt meg az indítványozónak.
- [7] Az elsőfokú bíróság a 2015. december 18. napja és 2016. december 31. napja közötti időszakra vonatkozó kérelmet, mint nemjogosulttól származót érdemi vizsgálat nélkül utasította el, mert a bíróság szerint a kérelem nem felelt meg a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésében meghatározott feltételek egyikének sem. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az indítványozó vonatkozásában a jogszabályoknak megfelelő élettér 2017. március 10. napjától 2017. április 18. napjáig, azaz 39 napon át biztosítva volt, így az ezt megelőző időszak tekintetében az elítélt kártalanítás iránti kérelme a Bv. tv. 75/B. § (5) bekezdése alapján elkésett (2017. január 1. napjától 2017. március 9. napjára vonatkozó időszakra). Ezért a bíróság az erre az időszakra irányuló kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mivel az indítványozónak a kérelmét 2017. szeptember 10. napjáig kellett volna előterjesztenie.
- [8] Az elsőfokú bíróság végzése ellen az indítványozó védője jelentett be fellebbezést. Az írásbeli fellebbezésében a védő elsődlegesen a 2015. december 18. napjától 2016. december 31. napjáig terjedő fogvatartási időszak érdemi vizsgálatát, és arra nézve kártalanítás megállapítását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta. A fellebbezés szerint az elsőfokú

bíróság törvénysértően utasította el a kártalanítás iránti kérelmet a 2015. december 18. napja és 2016. december 31. napja közötti fogvatartási időszakot érintően. A fellebbezés szerint a bíróság az elbírált időszakban még nem hatályos jogszabály alkalmazásával döntött az indítványozó számára hátrányosan a kártalanítási igényről, amivel megsértette a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát. A fellebbezés szerint – a 3260/2021. (VI. 22.) AB határozatra figyelemmel – megalapozatlan volt a kérelem érdemi vizsgálat nélkül elutasítása.

- [9] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. március 1-én meghozott 4.Bpkf.190/2022/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.
- [10] A másodfokú bíróság a védői érveléssel szemben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan utalt arra, hogy a Bv. tv. 436. § (10) bekezdése a kártalanításra jogosultak körét kibővítette, és az ő vonatkozásukban külön rendelkezve a Bv. tv. 436. § (11) bekezdés alapján előírta, hogy a meghatározott 6 hónapos jogvesztő határidő 2017. január 1-én kezdődött.
- [11] A másodfokú bíróság hivatkozott az Alkotmánybíróság 3295/2018. (X. 1.) AB határozatára (a továbbiakban: Abh.), miszerint a Bv. tv.-nek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanításra vonatkozó szabályai – Bv. tv. 436. § (10)–(11) bekezdései – kizárólag jogot megállapító jogszabálynak minősülnek, amelyek nem hordoznak hátrányos tartalmat, a hatálybalépést megelőző időre nem állapítanak meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tesznek terheesebbé, valamint nem vonnak el és nem korlátoznak jogot, illetve nem nyilvánítanak valamely magatartást jogellenessé, jogalakító hatásuk csak a jövőre nézve van.
- [12] A másodfokú bíróság a védői érvelés kapcsán kiemelte továbbá, hogy a kártalanítási igényérvényesítés határidejét rögzítő Bv. tv. 436. § (11) bekezdése olyan kivételt előíró rendelkezést nem tartalmaz, mely szerint a folyamatos fogvatartásban lévő elítéltek – 2017. január 1-jét megelőzően, illetve azt követően is megszakítás nélkül büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodó – esetében a 2016. december 31. napjáig terjedő fogvatartási idősziakra vonatkozó kártalanítás iránti kérelem előterjesztése vonatkozásában a kártalanítási igénnyel összefüggő hat hónapos jogvesztő határidő nem 2017. január 1-től venné kezdetét. Ezzel ellentétes tartalmú megállapítás a másodfokú bíróság szerint az Alkotmánybíróság további határozataiból sem vezethető le [3074/2021. (III. 4.) AB határozat, valamint 3261/2021. (VI. 22.) AB határozat].
- [13] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozót a fellebbezés keretében vitatott fogvatartási időintervallummal összefüggésben kártalanítás nem illeti meg, mivel esetében a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés a) és a b) pontjaiban foglalt törvényi feltétel nem állt fenn.
- [14] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, a támadott végzésekkel kapcsolatos kifogásai a következők.
- [15] Az indítványozó szerint – az Alkotmánybíróság gyakorlatára figyelemmel – a támadott végzések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát és az R) cikk (2) bekezdését. Az indítványozó a végzések alaptörvény-ellenességét abban látja, hogy a bíróságok a 2016. december 31-e előtti idősziakra vonatkozó kártalanítási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, a 2017. január 1-én hatályba lépett Bv. tv. 436. § (10) bekezdésében foglalt feltételek hiánya miatt utasították el. Az indítványozó szerint a bíróságok olyan körülményt értékeltek a terhére, amely számára sem 2015-ben, sem 2016-ban nem volt, de nem is lehetett ismert. Az indítványozó szerint emiatt a bíróságok eljárása a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütköző, mert az indítványozónak nem volt lehetősége a jogi norma szerinti magatartást tanúsítania, ha előzőleg nincs módja megismerni a kötelezettséget előíró jogszabályt. A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmával összefüggésben az indítvány az Alkotmánybíróság több bírósági döntést megsemmisítő határozatát is idézte és irányadónak tekintette [3154/2019. (VII. 3.) AB határozat; 3377/2019. (XII. 19.) AB határozat].
- [16] Az indítványozó szerint a támadott végzések az Alaptörvény I. cikkébe, II. cikkébe és IV. cikk (4) bekezdésébe is ütközők. Az indítványozó szerint az alaptörvény-ellenes végzések miatt elesett a 2016. december 31-e előtti idősziakra vonatkozó kártalanítástól, miközben a túlsúlyfolság miatt szabadságának korlátozása törvénysértő és embertelen volt. Ezzel összefüggésben az indítványozó értelmezi a túlsúlyfolságból eredő embertelen bánásmódot az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJB) gyakorlatára is kitérően.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikkének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állítva előadta, hogy a bíróságok jogellenesen alkalmazták a Bv. tv. 436. § (10) és (11) bekezdéseit, ezáltal tisztességtelenül jártak el, jogot alkottak, továbbá hátrányosan különböztették meg a kérelmezőt azokhoz az elítéltekhez képest, akik 2016. december 31-e előtti időre kártalanításban részesültek. Az indítványozó által állított bírói jogalkotás nézete szerint egyben a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megsértését is eredményezte. Az indítványozó szerint a bíróságok több éven át tartó alapvető jogi sérelmeket

hagytak figyelmen kívül, az indítványozót alaptörvény-ellenes, érdemi vizsgálat nélkül meghozott döntésekkel véglegesen megfosztották attól, hogy az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjog megsértése miatt az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése alapján törvényben is biztosított kártérítési igényét 2016. december 31-e előtti időre bírósági úton elbírálják, továbbá attól is, hogy a meghozott döntés ellen – az alkotmányjogi panasz kivételével – bármilyen egyéb rendkívüli jogorvoslatot igénybe vehessen.

- [18] Emellett az indítványozó az Abtv. 28. § (1) bekezdésére kérte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban az Abtv. 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvény-nel való összhangját illető vizsgálatot is folytassa le. Az indítványozó a kifogásolt jogszabályokat konkrétan nem jelölte meg, az alaptörvény-ellenesség vonatkozásában indokolást nem terjesztett elő.
- [19] 2. Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv.-ben előírt feltételének.
- [20] 2.1. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [21] 2.2. Az indítványozó jogi képviselője a másodfokú bíróság végzését 2022. április 17-én vette át, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2022. június 9-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be.
- [22] Az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárás befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt a kártalanítási igényt előterjesztő elítélt nyújtotta be az ügyét érdemben lezáró bírósági végzéssel szemben. Az indítványozó érintettsége fennáll a támadott végzésekkel összefüggésben, a jogi képviselő meghatalmazását az indítványozó csatolta.
- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint a bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette vagy a jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre.
- [24] 2.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése rögzíti. Az indítvány az ebben foglalt feltételeknek a következők szerint részben megfelelt.
- [25] Az indítvány megjelölte azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói végzéseket, továbbá kifejezett kérelmet ad elő ezek megsemmisítésére.
- [26] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának ugyanakkor törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó által megjelölt Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ugyanakkor nem tekinthető ilyennek {vö. 3135/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [27] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét állítva hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére is. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárások vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, ennél fogva az Alkotmánybíróság az indítványozó által a támadott bírósági végzések kapcsán előadottakat – az egységes indítványi érvelésre is figyelemmel – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben vette figyelembe.
- [28] Az Abtv. 52. §-a szerinti határozott kérelem követelményének részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]} Az indítvány e követelményt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában teljesíti. Az Alkotmánybíróság megállapította ugyanakkor, hogy az indítvány az Alap-

törvény I. cikkének, II. cikkének, valamint a IV. cikk (4) bekezdésének sérelmére vonatkozóan alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást nem tartalmazott. Az indítványozó nem vonatkoztatja az Alaptörvény I. cikke, II. cikke és IV. cikk (4) bekezdése kapcsán együttesen előadottakat – a túlsúlyfóltságból eredő embertelen bánásmód részletezését, valamint az EJEB gyakorlatát ismertető puszta hivatkozását – a támadott végzésekre.

- [29] 2.4. Az Alkotmánybíróság nem tartotta indokoltnak az indítványozó által az Abtv. 28. §-a alapján kérelmezett Abtv. 26. §-a szerinti eljárás lefolytatását, tekintettel arra, hogy az indítványozó érvelése valójában a jogszabály alkalmazásának alaptörvény-ellenességére vonatkozott. Az Alkotmánybíróság megemlíti továbbá, hogy a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésének Alaptörvénnyel való összhangját már vizsgálta (vö. Abh., Indokolás [30]).
- [30] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]). A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [31] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a bíróságok hátrányosan különböztették meg azokhoz az elítéltekhez képest, akik a 2016. december 31-e előtti időre kártalanításban részesültek.
- [32] Az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést kizárólag akkor vizsgálhatja, ha a jogértelmezésnek van alapjogi (Alaptörvényben biztosított jogi) vonatkozása. Önmagában az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói végzések eltérnek más ügyekben hozott bírói döntésektől (bár az indítványozó ezen állításával összefüggésben konkrét bírósági döntésekre nem hivatkozott), a bírói jogértelmezés alapjogi relevanciáját, és ezáltal a XV. cikk (1) bekezdése sérelmének a lehetőségét nem alapozza meg (vö. 3078/2021. (III. 4.) AB végzés, Indokolás [21]).
- [33] A konkrét esetben az indítványozó ilyen közvetlen alapjogi összefüggésre nem hivatkozott, a kártalanítási igénye nem tekinthető ilyennek. A Bv. tv. 436. § (10) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezés alapján, más elítélteknek megítélt kártalanítás az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [34] 3.2. Az indítványozó a támadott végzések alaptörvény-ellenességét a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésében foglalt kártalanításra jogosító feltételek bíróság általi vizsgálata kapcsán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozással is állította. Az indítványozó szerint a bíróságok a Bv. tv. 436. § (10) bekezdését visszaható hatállyal alkalmazták és utasították el érdemi vizsgálat nélkül a 2016. december 31-e előtti időszakra vonatkozó kártalanítási kérelmet, a 2017. január 1-én hatályba lépett Bv. tv. 436. § (10) bekezdésében foglalt feltételek hiánya miatt. Az indítványozó szerint továbbá a bíróságok ezen átmeneti rendelkezés jogellenes alkalmazásával tisztességtelenül eljárva jogot alkottak.
- [35] Az Alkotmánybíróság előjáróban megemlíti az indítvány által irányadónak tekintett, bírósági döntéseket megsemmisítő alkotmánybírósági határozatokkal összefüggésben, hogy a hivatkozott ügyekben a megsemmisítés azon alapult, hogy a bíróságok az átmeneti rendelkezés alapján kártalanításra jogosult elítéltek vonatkozásában olyan – kizárólag a kártalanítás általános szabálya kapcsán alkalmazandó, jogvesztő határidőt előíró – megszakadási körülményt vettek figyelembe, amelyek az átmeneti rendelkezésen alapuló kártalanítási igénnyel összefüggésben visszaható hatályú jogalkalmazáshoz vezettek (vö. 3377/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [27]–[29]). Jelen ügyben azonban a megszakadási szabályok alkalmazása nem merült fel, a bíróságok – a hivatkozott döntésektől eltérően – az indítványozónak az átmeneti rendelkezés alapján történő kártalanítási kérelmét mint az arra nemjogosulttól származót utasították el.
- [36] A Bv. tv. 436. § (10) bekezdéséhez fűzött indokolás alapján a módosító törvény „a Bv. tv. átmeneti rendelkezéseként határozza meg, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt korábban bekövetkezett sérelmek esetén – ide értve az EJEB által már befogadott kérelemmel érintett eseteket is – milyen feltételek mellett kerülhet sor az újonnan bevezetésre kerülő kártalanítási eljárás megindítására.”

- [37] Következésképpen a jogalkotó által bevezetett kártalanítási kérelem általános szabályához képest – az azzal egyidőben hatályba lépő – átmeneti rendelkezés teszi egyáltalán lehetővé a korábban (hatálybalépést megelőzően) bekövetkező sérelmek esetén járó kártalanítás lehetőségét az abban rögzített feltételek egyikének való megfelelés esetén. Ezen feltételnek való megfelelést – a korábban bekövetkezett sérelmek esetén – pedig a bíróságok vizsgálhatják kérelem alapján, ahogy azt jelen esetben is vizsgálták. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy alkotmányjogi panasz alapján eljárva csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott bíróságok tevékenységét törvényességi-jogalkalmazási kérdésekben felülbírálja. „Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.” [3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]]
- [38] Ennélfogva az indítvány nem vetett fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség iránti kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben.
- [39] 4. Ekként az alkotmányjogi panasz nem felelt meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, részben pedig a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. december 6.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1414/2022.

• • •